

единъ отъ васъ, на когото Господъ да не е говорилъ. На всинца ви е говорилъ той, но не еднакво вие сте го разбрали; както слънцето еднакво ви е освѣтлявало и грѣло, но не всинца сте го възприели еднакво — различно сте възприели вибрациитѣ му. На едни очитѣ станали ясни, на други — мжтни, на трети — черни. Защо тъй? — На онѣзи, които казали: „Да почнемъ новата култура, за Бога да мислимъ и да живѣемъ“, очитѣ имъ станали сини. На онѣзи, които казали: „Да се разбогатѣемъ“, очитѣ имъ станали зелени и т. н. Но, ако ти си мислилъ за небето, очитѣ ти сж станали сини, а касата ти прѣщи отъ пари, ти си писалъ: за Бога ще живѣешъ, а въ материята се търкаляшъ. Нѣкой пѣкъ казва: „Касата ми да е пълна съ наполеони“, но послѣ казва: „За Бога ще живѣя“; разтвори касата си, и очитѣ ти ще станатъ сини. На мнозина, на които очитѣ сж черни, ще станатъ сини, и на които сж сини, ще станатъ черни. Зависи отъ стремежитѣ на вашия умъ и на вашето сърце.

Има такива прѣживѣвания, които струватъ милиони. Знаете ли, какво нѣщо е едно хубаво прѣживѣване? Когато е така нагласено сърцето ти, българитѣ хазватъ: „Искамъ да разцѣлувамъ цѣлия свѣтъ“, това е едно хубаво поетическо изражение, да цѣлунешъ като душа, да изкажешъ туй нагласяване, което имашъ.

Прѣдставете си сега, че Христосъ би билъ прѣдъ васъ, върнете се 2,000 год. назадъ, и слушайте Христа, който казва: „По-блаженъ е онзи, който слуша и изпълнява Словото Божие“. Вие ще кажете: „Прѣди 2,000 г. да бѣхме, какво щастие да видѣхме благия Христосъ — кроткия, възлюбления, колко ли сж били сладки думитѣ му: Исусе, Исусе, Господи!“ О, прѣди 2000 год. вие бихте били въ състояние да направите това, а сега слѣдъ 2,000 г. не сте въ състояние. Азъ ще пиша днесъ на Христа, ще му кажа, че тия хора прѣди 2,000 г. биха го слушали, но сега не искатъ да го слушатъ. Тѣ казватъ: „Всѣки, който дойде слѣдъ Христа,